

Gözbebeklerimizde Oynaşan Acılar

– F.TÜRKDOĞAN · 11 Mart 2011

Ana rahmine düşen her dölüt günümüzden geleceğimize köprü olacak, yaşam yolumuzu süsleyecek evlatlarımız olarak vücut bulur, bahar dalı kadar taze ümitlerimizi körükleyecek... Neşeyle bağrımıza basıp, gül yaprağı kokulu minicik bedenlerini şefkat dolu yüreğimizle sarıp sarmalarız. Bağımlısı olduğumuz henüz ağzı süt kokan miniğimizi munis öpücüklere boğar, en mahrem anlarına tatlı bir şımarıklıkla şahit oluruz.

Mahmur gözlerimizden rüyalarımızın izi silinmeden sesine ses olur, gülümsemesine en coşkulu halimizle yanıt veririz. Günün yorgunluğu ağır bir perde gibi üzerimize inerken yavrumuzun en cılız sesiyle, ufacak bir kırıltısıyla içgüdüsel olarak sıcacık yatağımızdan fırlar, ihtiyacını giderir, sabun kokulu teninin ipeksi yumuşaklığını kuştüyü yatağına emanet bırakırız.

Zamana karşı bir yarış içerisinde günlerimiz birbiri ardına devrilirken miniğimizin günbegün büyüdüğünü gözler, hacıyatmaz gibi uykuyla uyanıklığı arasına sıkıştırırız kendimize ait güdük anları. Hayatın dönüşümlü güzelliklerini yaşarken esen yele paravan, kızgın güneşe şemsiye oluruz büyüyen bedenine. Sevgi ve sabrımızla çevrelediğimiz küçücük dünyasını dikensiz gül bahçesine çevirir, keyifsiz anlarında kucağımızda açan kokulu gülümüzü avutmak için soslu gevezeliklerle yarenlik ederiz. Büyüme sancıları çekerken derdine deva olur, gözpınarlarında titreşen yaşlarına, kendi yaşlarımızı katık edip, acılarıyla acınırız. Göbek bağı bir türlü gevşetmeye kıyamadığımız evladımızı ninelerimizin tersi dönmüş masallarıyla, çocukken kulağıma dolan ninnilerle büyütür; kucağımızdan inip emeklediğini, yürüyüp koştuğunu yüzümüze yerleşen gevrek gülüşlerle, buğulu gözlerle takip ederiz.

İlk yarım, yarım heceleriyle etrafımızda oluşuveren gökkuşağı etkisi; yaşama gülümseyen beceriksiz halleri, kör topal adımları okyanus dalgaları gibi sarar içine alıverir, doyumsuz gülücüklerle hepimizi... Saksıda yetişen çiçek ihtimamıyla, sevgimizle besleyip yetiştirdiğimiz evlatlarımıza hayata dair ilk bilgileri verir, kendi doğrularımızı nakşederiz henüz yumuşak kıvamlı belleğine. Bizim gözümüzle bakmasını belletir, insan olmanın özellikleriyle donatır, her şeyden önce sevgi dolu bir kalple nefeslenmesini sağlarız.

Çevremizde peydahlanan çirkinliklere karşın gardını almasını, yürüyeceği ince, uzun, meşakkatli, mucizevî hayat yolunun gerçeklerini anlatırız yeri geldikçe bir bir anlayacağı en yalın haliyle gözümüzün nuruna. Gizli ya da açıktan davranışlarını izler, göz temasıyla yanlışlarını anımsatır, bazen de kanatlarını istediği gibi çırpmasına izin veririz.

Günler ayları, aylar yılları şimşek hızıyla kovalayıp; eli kalem tutacak çağa gelince yaşıtları gibi eğitim yuvalarının dost sıcaklığına teslim ederiz evlatlarımızı. Kelebek heyecanlarıyla sevinir, başarılarını destekler, devamı içinde duacı oluruz.

Bin bir emek ve nazla yetiştirdiğimiz evlatçıklarımızın yaşam yolları tehlikelerle kuşatılmıştır. İnsanlıktan nasibini almamış, etik fukarası, gönülleri paslı öyle kişiler ve şeytani tuzakları vardır ki insanın kanını donduran... Kolay para kazanmanın tadını almış insan kılığında ki sülükler köşe başlarını tutmuş, gözlerine kestirdiklerini türlü vaatlerle kandırıp kimini sarhoş sofralarına meze yaparlar, kimini de türlü

fantezilerinin faili... Hırsızlığın, cepçiliğın inceliklerini öğretip elebaşlarına taze güç ararlar çoğu kez. Fuhuş kervanına katacakları bakir bedenler avlanır cadde boylarında, garların, terminallerin soğuk banklarına tünemiş mahcup, ezik, kimsesiz güzel, yakışıklı yolcular arasından... Organlarına göz dikilir henüz yaşamının ilk sürgün yıllarında çocuklarımızın. Heder edilir hayatı yeni baharları görüp çiçeklenemedi...

Dikkatsiz, ehliyetsiz, kuralsız sürücünün telaşlı fren izleriyle kararırerir kimi canların hayatları... Sevincini erkeklığın sembolü gibi gördüğü silahıyla gösterip, serseri kurşunuyla son bulur nice masumların hayatı... Okul bahçesinin çıkış kapılarını mesken tutan uyuşturucu tacirleri türlü cambazlıklarla alıştırırlar meraklı çocuklarımızı önce bedavaya, her ne şekilde olursa olsun arkasının geleceğini bilerek...

Yeni yetmeliğinin, cahilliğinin, acemiliğinin, merakının, yanlış arkadaşlarının kurbanı olan binlerce evladımız; henüz kendi cennetlerini yaratmaya imkân bulamadan, arkalarında gözü yaşlı ana, babasını, sevdiklerini bırakarak şer güçlerin yarattığı anafurun dibe çeken fır döndüleri arasından kurtulabilmeyi umarak dingin sulara doğru kulaç atarlar... Kaçı kurtulur orası muamma... TEŞEKKÜRLER Yazımı "Günün ve Haftanın Denemesi" seçen kurula ; tebrik ve yorumlarıyla sayfamı onurlandıran kalem dostlarıma kucak dolusu teşekkürlerimi sunarım efendim.